

- 3 ΙΑΝ. 2009

Σύγχρονοι παράδεισοι

του Νικ. Λ.Γ. Λιναρδάτου

Εutopia: a country of ideal felicity and perfection (Webster's).
Ευτοπία: χώρα ιδεώδους ευδαιμονίας και τελειότητας. Αντίθετο: Δυστοπία. Πρωτεύουσά της η Ουτοπία.

«**Ουτοπία**, 27 Δεκεμβρίου (ΔΠΕ). Ο πρόεδρος της χώρας (όνομα δυσανάγνωστο) έζητησε σήμερα τη λήψη μέτρων λιτότητας, τόν περιορισμό των επιδοτήσεων των εργατών και αυστηρότερη διαχείριση, για να βγει η χώρα από το οικονομικό τέλμα, το οποίο επιβαρύνθηκε από τα πρόσφατα άκραια καιρικά φαινόμενα και την παγκόσμια οικονομική κρίση. [...]

«**Πρίν από** την όμιλία του προέδρου ή Έθνοσυνέλευση έψήφισε την αύξηση της ηλικίας συνταξιοδοτήσεως κατά πέντε χρόνια: στά 65 οι άνδρες, στά 60 οι γυναίκες... Ο πρόεδρος, έξ άλλου, έτόνισε ότι οι διευθύνοντες επιχειρήσεις πρέπει να απαιτούν περισσότερα από τούς εργάτες τους, οι όποιοι έχουν δωρεάν παιδεία και περίθαλψη, καθώς και έπιδοτούμενες μερίδες τροφίμων, αλλά κατά μέσον όρο κερδίζουν μόνο 20 δολάρια τόν μήνα...».

Τήν παράγραφο που ακολουθεί μπορούν να παραλείψουν όσοι αναγνώστες έχουν καταλάβει τό παιγνίδι: έχοντας διαβάσει προσεκτικά τήν «Εστία» τής Δευτέρας, Έπιστροφή στην αφήγηση. Αύτά περιλαμβάνονται σέ ανταπόκριση από τήν Ουτοπία. Δέν θά έπρεπε να διοργανωθεί κάποια εκδήλωση διαμαρτυρίας; Για τά άπονα μέτρα τής κυβέρνησης τής Ευτοπίας (ή Δυστοπίας); Άλήθεια πώς θά έχαρακτηρίζατε τήν χώρα, μέ τήν όποία ασχολούμαστε; Ποίο όνομα τής ταιριάζει; Φαντάζομαι όλοι θά συμφωνήσουμε μάλλον στό Δυστοπία. Για τή σκληρότητα, μέ τήν όποια αντιμετωπίζεται ή εργατική τάξη από τήν κυβέρνησή της. Πρέπει να είναι μία χωρίς ψυχή και άνθρωπιά καπιταλιστική κοινωνία; έιπε ό άριστερόστροφος συνομιλητής: αυτό δείχνουν οι λόγοι του προέδρου της: οι αποφάσεις τής κυβέρνησής της. Πέντε χρόνια παραπάνω για συνταξιοδότηση! Έτσι ξαφνικά! Από τό πουθενά!

Σάν να τό παρατραβάω όμως. Τό άχαρο άστείο δέν πάει άλλο. Άς κυτάξουμε τήν πραγματικότητα. Θά γελάσει και τό παρδαλό κατσίκι. Τό κείμενο λοιπόν είναι από ανταπόκριση του πρακτορείου Reuters (άγνωεΐστε τό ΔΠΕ). Μέ μία μόνη διαφορά: τήν προσπάθεια αποκρύψεως για λόγους παρουσιάσεως του θέματος. Άντί για Ουτοπία διαβάστε Άθάνα. Άντί για δυσανάγνωστο όνομα γράψετε Ραούλ Κάστρο. Άντί για άκραια καιρικά φαινόμενα φανταστείτε τρεις ισχυρούς τυφώνες. Έχουμε έτσι τήν πραγματική εικόνα μίας κομμουνιστικής χώρας στον 21ο αιώνα. Πώς αντιδρά σέ μία οικονομική κρίση (μεταξύ μας) κατά άπολύτως όρθόδοξο καπιταλιστικό τρόπο.

Άπό άγγλόφωνη ιστοσελίδα του ΚΚΕ μετάφραση: «Σέ τελετή που οργανώθηκε στις 2 του Μάη (2008) ... στην Άθάνα άπονεμήθηκε στην Άλέκα Παπαρήγα τό Μετάλλιο Φιλίας του Κρατικού Συμβουλίου τής Κούβας... ως αναγνώριση τής ύποστήριξής της προς τήν Κουβανική Έπανάσταση.

«**Μιλώντας** κατά τήν άπονομή ή Άλέκα Παπαρήγα έξέφρασε τίς εύχαριστίες της και ύπογράμμισε ότι "άν διαπιστώνουμε σήμερα στην Εύρώπη ένίσχυση τής κίνησης των εργατών και των λαών, τό όφείλουμε στην έπιβίωση τής Κούβας". Έπίσης ύποσχέθηκε ότι τό ΚΚΕ θά συνεχίσει να κάνει ό,τι μπορεί προς ύποστήριξη τής Κουβανικής Έπανάστασης...».

Δέν πρέπει τώρα τό ΚΚΕ να οργανώσει διαδήλωση υπέρ των μέτρων τής Κουβανικής κυβερνήσεως; Είναι τό έλάχιστο: έξ άλλου έξέρει από τέτοια. Για να φανεί συνεπής ή γενική γραμματέας του: προς ύποστήριξη τής Κουβανικής Έπανάστασης. Υπέρ των μέτρων λιτότητας για τήν αντιμετώπιση τής κρίσης σέ μία κομμουνιστική χώρα: τήν Τρίτη, άς πούμε. Καί τήν Τετάρτη νέα διαδήλωση: εναντίον τής Έλληνικής κυβερνήσεως: για άνάλογα μέτρα, τά όποια ύποψιάζονται πώς εκείνη έχει κατά νούν.

Η Κούβα τήν 1η Ιανουαρίου γιορτάζει τήν 50ή επέτειο τής καταλήψεως τής έξουσίας από τόν Φιντέλ Κάστρο. Γράφει ό σύντροφος Άλέξης Τσίπρας στό «Βήμα» (27-02-2008): «... ή Κούβα ύπήρξε τό σύμβολο τής αντίστασης στον ίμπεριαλισμό... Ένα καθεστώς που σήμερα συμβάλλει στον εύρύτερο κοινωνικό άναπροσανατολισμό, ό όποιος συντελείται στη Λατινική Άμερική... Ο Φιντέλ άποχωρεί νικητής». Καί τροπαιούχος: συμπληρώνω. Ο Φιντέλ: μέ τό μικρό: οικειότητα.

Θά συνιστούσα. Άς προσπαθήσει ό σύντροφος Άλέξης να μπει στη σκέψη ενός Κουβανού. Γιατί να μιλήσει κανείς δέν τολμάει. Οι λίγοι που έμίλησαν τούς έφαγε ή μαρμάγκα. Οι Κουβανοί είναι άριθμητικά (μετά τήν άπόδραση ενός έκατομμυρίου, τόσο ύπολογίζονται) άκριβώς όσοι και οι Έλληνες. Λίγο πάνω από έντεκα έκατομμύρια. Παράλληλισμός (πηγή: Έκθέσεις Ένωμένων Έθνών, 2008. Στοιχεία για 2006): Έλλάς: 18η θέση στον Human Development Index, HDI (Δείκτη Άνθρώπινης Άναπτύξεως) κατά κεφαλήν ΑΕΠ 31.290 δολάρια Ένωμένων Πολιτειών: μέση έτήσια άμοιβή έργασίας 27.174 ευρώ (τό 2007 Ν. Νικολάου «Η Καθημερινή», 30-07-2008) ή 38.000 δολάρια. Κούβα: 48η θέση στον HDI: κατά κεφαλήν ΑΕΠ 6.876 δολάρια: άμοιβή έργασίας 20 δολάρια τόν μήνα (δήλωση ως άνωτέρω). Ο Έλληνας εργαζόμενος των 700 ευρώ (του σχετλιαστικού συνθήματος των ΠΑΣΟΚ, ΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ: ή γενιά των 700 ευρώ) 48 φορές καλύτερα από τόν ΜΕΣΟ Κουβανό εργαζόμενο. Άσφαλώς δέ πρίν από πενήντα χρόνια έξεκινήσαμε από παραπλήσιες άφετηρίες.

Έπιμύθιο. Η Έλλάς, είδαμε, στην 18η θέση του Δείκτη Άνθρώπινης Άναπτύξεως τό 2006. Άλμα έξι θέσεων (άπό τήν 24η του 2004). Πάνω από Ιταλία (19η), Ένωμένο Βασίλειο (21ο), Γερμανία (23η), Κύπρο (30ή), Πορτογαλία (33η) κ.ο.κ. Άπίθανο να έχουν εξαγοραστεί. Άς αφήσουμε λοιπόν τίς σαχλαμάρες. Για άς συνέρθουμε: μήν άφεθούμε άμαχητί στις δυνάμεις αυτοκαταστροφής, που φωλιάζουν μέσα μας: και ένσαρκώνονται υπό διάφορες μορφές. Μία ή ένσάρκωση σέ κάποια πολιτικά κόμματα. Άς έπικρατήσει ή φρόνηση: άς χρησιμοποιήσουμε λίγη λογική. «Λόγον έχεις; Έχω. Τί ούν ού χρά; Τούτου γάρ τό έαυτού ποιούντος, τί άλλο θέλεις;» (Λογική έχεις; Έχω. Γιατί λοιπόν δέν τή χρησιμοποιείς; Όταν αυτή κάνει τό χρέος της, τί άλλο θέλεις; Μάρκος Αύρήλιος: εις έαυτόν, Δ. 13).